

Матеріал надано в авторській редакції

Аліфанова Лада

"Степові мандрівники"

Колись, у сиву давнину,
Поміж містами, поміж селами,
Через луки, через ліси
Ходили кобзарі з кобзами.
Один старий, другий малий.
Один сивий, другий рудий.
Ось сивий кобзу в руки взяв
Та свою розповідь почав.
Про те, як лихо налетіло,
Багато міст вогнем спалило.
Як встали всі пліч-о-пліч в ряд,
Щоб те лихо подолать.
Як бились наші предки, мов герої,
Земля щоб рідна не була в неволі.
Ось другий кобзу в руки взяв,
Іншу мелодію загравав
І наче соловейко заспівав:
Про ранню весну та про її красу.
І навіть сонечко ясніше заблищало
Та легше всім у грудях стало...
Давно вже зникли кобзарі,
А пісні ті ще досі ллються.